

Inatsisartutlov nr. 20 af 26. juni 2017 om støtte til børn

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Inatsisartutloven skal anvendes til at beskytte og yde støtte til børn og unge, med særligt sigte på børn, der er socialt udsatte eller har særlige behov. Formålet med at yde støtte efter denne Inatsisartutlov er at sikre børns rettigheder, samt at de børn, der er socialt udsatte eller har særlige behov, opnår de samme muligheder for personlig udvikling, trivsel, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende.

§ 2. Afgørelser efter denne Inatsisartutlov skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet.

Stk. 2. I alle forhold vedrørende barnet skal der tages hensyn til barnets egne synspunkter med behørig hensyntagen til barnets alder og modenhed.

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal aktivt og opsøgende, og om nødvendigt med tilbud om støtte ydet i henhold til denne Inatsisartutlov, medvirke til, at ethvert barn får en opvækst med:

- 1) trivsel, sundhed og udvikling,
- 2) et trygt omsorgsmiljø,
- 3) trygge og stabile relationer til voksne, familie og personlige netværk, og
- 4) solide rammer for læring og personlig udvikling frem mod et selvstændigt voksenliv.

Stk. 2. Støtten skal tage hensyn til barnets samlede livssituation og ydes så tidligt som muligt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal udforme en sammenhængende børne- og ungdomspolitik og et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om omsorgssvigt mod børn, samt udarbejde en nødberedskabsplan for socialt fagligt opsyn af børn indtil anbringelse, jf. § 36, stk. 3, kan finde sted. Såvel politik som beredskab skal offentliggøres på kommunens hjemmeside og revideres med højst fire års mellemrum.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal indhente børneattest og straffeattest på samtlige personer i personale og ledelse, der er i kontakt med børn ved tiltrædelse, samt foretage en konkret vurdering af attesterne i forhold til personalets opgaver. Kommunalbestyrelsen kan, når særlige omstændigheder taler herfor, indhente fornyet straffeattest og børneattest.

§ 4. Inatsisartutloven finder anvendelse for børn under 18 år med bopæl i Grønland, samt børn under 18 år der opholder sig midlertidig i Grønland, herunder børn med fysisk eller psykisk handicap, der modtager støtte efter lovgivning om støtte til personer med handicap.

Stk. 2. Reglerne i §§ 2, 27, 28, 31, 32, 41, 42, 43 og 46 samt forskrifter udstedt i medfør af § 31, stk. 3, og § 42, stk. 7, finder tillige anvendelse på børn, som på det offentliges støtteforanstaltning er anbragt udenfor Grønland.

Stk. 3. Inatsisartutloven finder tillige anvendelse på unge i alderen 18 år til og med 23 år, som modtager efterværn i henhold til § 42.

Stk. 4. Inatsisartutloven finder tillige anvendelse på vordende forældre, som på grund af sociale omstændigheder har behov for at modtage støtte, jf. § 26.

Kapitel 2

Kommunalbestyrelsens kompetence

Beslutningskompetence

§ 5. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om:

- 1) støtte til børn,
- 2) efterværn til unge,
- 3) ophør af støtte til børn, og
- 4) ophør af efterværn til unge.

§ 6. Afgørelser om akutte anbringelser, som af hensyn til barnets akutte behov ikke kan afvente at sagen behandles af kommunalbestyrelsen, kan foreløbig træffes af den kommunale myndighed, hvor børnesagerne er placeret.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 skal forelægges for kommunalbestyrelsen på dens næstkommende møde til dens orientering, uanset om støtteforanstaltningen er ophørt.

Fuldbyrdelse

§ 7. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at dens afgørelser fuldbyrdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har mod forevisning af behørig legitimation, og uden retskendelse, adgang til barnets bopæl for at eftersøge og medtage et barn med henblik på at fuldbyrde afgørelser truffet i henhold til § 28.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen har mod forevisning af behørig legitimation, og uden retskendelse, endvidere adgang til barnets bopæl, når adgang til hjemmet sker som led i en socialfaglig undersøgelse efter § 45, og det må antages at være nødvendigt for at afgøre, om der er risiko for et barns trivsel, sundhed eller udvikling.

Kapitel 3

Tilsyn

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med de forhold, børn lever under. Tilsynet skal udøves aktivt og opsøgende, således at kommunalbestyrelsen så tidligt som muligt får kendskab til, om et barn i kommunen har behov for støtte.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal føre et personrettet tilsyn med børn anbragt uden for hjemmet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal føre et driftsorienteret tilsyn med plejefamilier i kommunen. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om skærpet tilsyn med en plejefamilie, når forholdene i plejefamilien tilsiger det.

Stk. 4. Tilsyn efter stk. 2-3 kan foregå både som anmeldt eller uanmeldt tilsyn.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til på anmodning fra Naalakkersuisut at fremsende alle

ønskede oplysninger om kommunalbestyrelsens varetagelse af tilsynet efter stk. 1-4.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for tilsyn, herunder for kommunalbestyrelsens udøvelse af tilsynsforpligtelsen, tilrettelæggelsen af tilsyn, vilkår og betingelser for opfyldelse af tilsynsforpligtelsen, betingelser for iværksættelse af skærpet tilsyn og krav til kommunalbestyrelsens tilsynsrapport.

§ 9. Naalakkersuisut skal føre overordnet tilsyn med kommunalbestyrelsens forvaltning og dens administration af reglerne i denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Naalakkersuisut skal føre et driftsmæssigt, økonomisk og pædagogisk tilsyn med døgninstitutioner for børn og unge.

Stk. 3. Tilsynet kan foregå både som anmeldt og uanmeldt tilsyn.

Stk. 4. Naalakkersuisut skal have en central tilsynsenhed (tilsynsenheden), som fører tilsynet efter stk. 1 og 2.

§ 10. Tilsynsenheden, jf. § 9, har ret til, mod forevisning af behørig legitimation, og uden retskendelse, at få adgang til alle de i kommunalforvaltningen værende oplysninger, som tilsynsenheden vurderer relevante for tilsynets udøvelse, herunder adgang til person- og personfølsomme oplysninger og interne dokumenter.

Stk. 2. Tilsynsenheden, kan i sin skriftlige tilsynsrapport til kommunalbestyrelsen give vejledende henstillinger. Tilsynsenheden kan endvidere på baggrund af tilsynet udstede forpligtende påbud til kommunalbestyrelsen om, at:

1) kommunalbestyrelsen i en eller flere igangværende sager efter denne Inatsisartutlov skal iværksætte en socialfaglig undersøgelse efter § 45 eller udarbejde en handleplan efter § 46, og at disse sagsbehandlingsskridt skal være afsluttede inden for en af tilsynsenheden angiven tidsfrist.

Tilsynsenheden kan stille krav om, at kommunalbestyrelsen løbende skal orientere tilsynsenheden om sagen eller sagernes forløb,

2) kommunalbestyrelsen skal optage en eller flere afsluttede sager efter denne Inatsisartutlov til fornyet behandling, hvis tilsynsenheden i forbindelse med sit tilsyn har vurderet, at kommunalforvaltningen i de pågældende sager ikke har overholdt bestemmelserne i denne Inatsisartutlov, eller

3) kommunalbestyrelsen inden for en af tilsynsenheden angiven frist skal iværksætte en socialfaglig undersøgelse efter § 45, hvis tilsynsenheden vurderer, at der i en igangværende eller afsluttet sag er behov for iværksættelse af skærpede støtteforanstaltninger, men at disse ikke er iværksat. Den socialfaglige undersøgelse har til formål at afdække, om barnet aktuelt har behov for støtte efter denne lov, herunder iværksættelse af skærpede støtteforanstaltninger.

§ 11. Tilsynsenheden har ret til at få udleveret de oplysninger fra en døgninstitution, som er nødvendige for, at tilsynsenheden kan udføre det driftsorienterede tilsyn.

Stk. 2. Tilsynsenheden kan træffe afgørelse om at udstede påbud til en døgninstitution, hvis overholdelse kan gøres til en betingelse for døgninstitutionens fortsatte godkendelse efter § 34. Tilsynsenheden kan fastsætte en frist for overholdelse af et påbud.

Stk. 3. Tilsynsenheden kan træffe afgørelse om skærpet tilsyn, når forholdene på den enkelte døgninstitution tilsiger det. Som led i en afgørelse om skærpet tilsyn skal tilsynsenheden udstede

påbud, jf. stk. 2.

Stk. 4. Hvis tilsynsenheden bliver opmærksom på bekymrende forhold på en døgninstitution, skal tilsynsenheden, i det omfang det er relevant, underrette de kommuner, som har ansvar for det enkelte barns ophold på døgninstitutionen.

Stk. 5. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for tilrettelæggelse og indhold af det driftsorienterede tilsyn, samt nærmere regler om hvornår der kan iværksættes skærpet tilsyn og hvornår der kan gives påbud.

Kapitel 4

Socialstyrelsen

§ 12. Naalakkersuisut skal have en socialstyrelse, der har til opgave at rådgive, vejlede og supervisere de kommunale forvaltninger og ledelser i sagsbehandlingen af børnesager efter denne Inatsisartutlov.

§ 13. Socialstyrelsen kan som led i sit virke anmode om, at kommunalbestyrelsen videregiver personoplysninger, herunder personfølsomme oplysninger, vedrørende konkrete sager, såfremt oplysningerne er af betydning for sagens behandling.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan kun videregive personoplysninger efter stk. 1 med samtykke fra den pågældende borger, som sagen omhandler, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Såfremt samtykke, jf. stk. 2, nægtes, eller det af andre grunde ikke er muligt at indhente et samtykke, kan kommunalbestyrelsen videregive personoplysninger, herunder personfølsomme oplysninger, hvis sagens omstændigheder, herunder hensynet til borgerens retssikkerhed, taler for det.

§ 14. Socialstyrelsen kan på kommunalbestyrelsens anmodning behandle sager vedrørende:

- 1) socialfaglige undersøgelser, jf. § 45,
- 2) støtteforanstaltninger, jf. kapitel 7,
- 3) særlige støtteforanstaltninger, jf. kapitel 8,
- 4) skærpede støtteforanstaltninger, jf. kapitel 9, og
- 5) ophør af støtteforanstaltninger og efterværn, jf. kapitel 11.

Stk. 2. Socialstyrelsen skal fremkomme med en begrundet skriftlig anbefaling om sagens afgørelse til kommunalbestyrelsen.

Kapitel 5

Underretningspligt

Almindelig underretningspligt

§ 15. Enhver borger har pligt til at underrette kommunalbestyrelsen, hvis borgeren får kendskab til, at et barn lever under forhold, der bringer dets trivsel, sundhed eller udvikling i fare.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal inden 1 uge efter modtagelsen af en underretning sende en skriftlig kvittering til borgeren om, at underretningen er modtaget.

Skærpet underretningspligt

§ 16. Ansatte i social-, skole- eller sundhedssektoren samt ansatte i daginstitutioner har en skærpet pligt til straks at underrette kommunalbestyrelsen, når den ansatte i forbindelse med udøvelsen af sit professionelle virke bliver bekendt med, eller har grund til at antage, at et barn har behov for særlig støtte. Samme underretningspligt gælder borgere med hverv, der hviler på offentligt valg eller borgerligt ombud.

Stk. 2. Underretningspligten efter stk. 1 gælder endvidere, når den ansatte bliver bekendt med eller har grund til at antage, at vordende forældre har behov for særlig støtte, jf. § 26.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal inden 1 uge efter modtagelsen af en underretning, sende en skriftlig kvittering til den underrettende ansatte, om at underretningen er modtaget.

Kommunernes indbyrdes underretningspligt

§ 17. Flytter en familie med et barn under 18 år fra en kommune til en anden kommune, og finder fraflytningskommunen, at barnet har behov for støtte efter denne Inatsisartutlov, skal fraflytningskommunen skriftligt underrette tilflytningskommunen herom.

Stk. 2. Fraflytningskommunen har samme underretningspligt som efter stk. 1, i de tilfælde, hvor den vurderer, at vordende forældre har behov for støtte før eller efter fødslen.

Stk. 3. I forbindelse med en underretning efter stk. 1 eller 2 skal fraflytningskommunen oversende relevant sagsmateriale, herunder en opsummering af relevante oplysninger, som fraflytningskommunen har lagt til grund for vurderingen af behovet for støtte.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse i forhold til en udenlandsk kommune eller anden tilsvarende myndighed, hvis en familie med et barn under 18 år eller vordende forældre flytter udenfor Grønland.

Landsdækkende indberetningssystem

§ 18. Naalakkersuisut skal oprette et landsdækkende indberetningssystem vedrørende underretninger efter §§ 15-17, som har til formål at give et samlet overblik over underretninger.

Stk. 2. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om det landsdækkende indberetningssystem, herunder om drift, varetagelse og indsamling af data.

Kommunens handlepligt ved underretning

§ 19. Kommunalbestyrelsen skal, når den modtager en underretning, jf. §§ 15, 16 eller 17, indenfor 24 timer træffe beslutning om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45.

Stk. 2. Træffer kommunalbestyrelsen beslutning om iværksættelse af en socialfaglig undersøgelse, jf. stk. 1, skal den socialfaglige undersøgelse iværksettes snarest og senest 2 uger efter modtagelse af underretningen.

Stk. 3. Ved modtagelse af en underretning, skal den socialfaglige undersøgelse og foreløbige støtte iværksettes straks, dog senest indenfor 24 timer, når underretningen giver kommunalbestyrelsen mistanke om:

- 1) vanrøgt,
- 2) vold og trusler mod barnet eller mellem andre medlemmer af husstanden, eller
- 3) seksuelle overgreb mod et barn.

Stk. 4. Ved modtagelse af en underretning, jf. stk. 3, skal kommunalbestyrelsen straks underrette politiet om den modtagne underretning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens handlepligt, jf. ovenstående stk. 1-4, gælder tilsvarende, når kommunalbestyrelsen af egen drift, og ikke på grund af en underretning, bliver opmærksom på bekymrende forhold for barnet.

Kapitel 6

Rådgivning

§ 20. Kommunalbestyrelsen kan yde barnet, familien eller barnets omsorgsgivere, samt vordende forældre rådgivning vedrørende barnets opvækst, skolegang, uddannelse, trivsel mv. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe barnet over øjeblikkelige vanskeligheder. På længere sigt er formålet, at familien eller barnets omsorgsgivere bliver i stand til sammen med barnet at løse barnets og familiens problemer ved egen hjælp.

Stk. 2. Rådgivningen kan ydes særskilt eller i forbindelse med støtteforanstaltninger efter denne Inatsisartutlov eller anden lovgivning. Kommunalbestyrelsen skal derfor i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om barnet eller familien eller barnets omsorgsgivere har behov for støtteforanstaltninger efter denne Inatsisartutlov eller anden lovgivning.

Kapitel 7

Støtteforanstaltninger

§ 21. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om støtteforanstaltninger, når det må anses at være af væsentlig betydning for et barns særlige behov.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i dialog med barnet og familien vælge den støtteforanstaltning, der bedst kan løse barnets og familiens problemer og behov. Kommunalbestyrelsen skal, inden der tilbydes en støtteforanstaltning, have afholdt en samtale med barnet, jf. § 43, udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og udarbejdet en handleplan, jf. § 46.

Stk. 3. En afgørelse om tilbud om støtteforanstaltning skal være ledsaget af en begrundelse, der beskriver baggrunden for og formålet med støtteforanstaltningen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at tilbyde en støtteforanstaltning i form af:

- 1) familiekursus, familierådslagning eller netværksmøder,
- 2) støtte- og kontaktperson, jf. § 22,
- 3) støtte, herunder økonomisk støtte, til efterskoleophold, og
- 4) anden støtte der har til formål at sikre barnets udvikling og trivsel, herunder tilbud om økonomisk hjælp, såfremt denne er nødvendig for at kunne forebygge eller forhindre anbringelser af barnet uden for hjemmet, eksempelvis ved risiko for udsættelse af lejemål på grund af skyldig husleje eller manglende evne til at betale kommende husleje mv.

Stk. 5. Efterskoler i henhold til stk. 4, nr. 3, skal være egnede til at modtage den målgruppe, som det

konkrete barn hører under.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde andre typer af støtteforanstaltninger end de i stk. 4 nævnte, herunder forsøgsordninger.

Stk. 7. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilken støtte der kan gives efter stk. 4, nr. 3, samt nærmere regler om andre typer af støtteforanstaltninger efter stk. 6.

§ 22. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at yde støtte til et barn og dets familie eller omsorgsgivere i form af en støtte- og kontaktperson, jf. § 21, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. En støtte- og kontaktperson kan bl.a.:

- 1) rådgive om praktiske forhold i barnets opvækst, skolegang, uddannelse mv. og
- 2) bidrage med bistand på det nære personlige plan afhængigt af barnets, familiens eller omsorgsgivernes behov.

Stk. 3. En støtte- og kontaktperson ansættes af kommunalbestyrelsen og skal have særlige forudsætninger for et sådant arbejde.

Stk. 4. Støtte- og kontaktpersonen tilpligtes at give samtykke til indhentelse af børneattest og straffeattest i forbindelse med tiltrædelse af hvervet, samt hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kvalifikations- og kompetencekrav der skal stilles til en støtte- og kontaktperson.

Forældreansvar

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan indkalde forældremyndighedsindehaveren til en samtale om forældreansvar, når der er risiko for, at et barns udvikling eller trivsel er i fare, såfremt det beror på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Stk. 2. Indkaldelse til en samtale om forældreansvar forudsætter, at der foreligger oplysninger om, at:

- 1) barnet har højt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke opfyldes,
- 2) barnet har begået kriminalitet af et vist omfang og en vis grovhed,
- 3) barnet har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer, eller
- 4) forældremyndighedsindehaveren nægter at samarbejde med kommunalbestyrelsen om løsning af barnets problemer.

Stk. 3. En forældreansvarssamtale skal resultere i, at der angives en eller flere konkrete pligter for forældremyndighedsindehaveren, som er egnede til at bidrage til en løsning af barnets problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet.

Børneansvar

§ 24. Kommunalbestyrelsen kan indkalde et barn i alderen 12 år til og med 17 år til en samtale om børneansvar, når barnet har adfærdsproblemer eller udviser negativ adfærd af en sådan karakter, at der er risiko for barnets udvikling, trivsel eller sundhed.

Stk. 2. Indkaldelse til samtale om børneansvar forudsætter, at der foreligger oplysninger om, at:

- 1) barnet har højt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke opfyldes,
- 2) barnet har begået kriminalitet af et vist omfang og en vis grovhed, eller

3) barnet har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer.

Stk. 3. En børneansvarssamtale skal resultere i, at der angives en eller flere konkrete pligter for barnet, som er egnede til en løsning af barnets problemer, og som står i rimeligt forhold til formålet.

Stk. 4. Har et barn udøvet hærværk, kan kommunalbestyrelsen som led i samtalen om børneansvar pålægge barnet, at dette skal bidrage til at genoprette den forrettede skade, og forældremyndighedsindehaveren skal straks meddeles herom. Barnet må dog aldrig pålægges at bidrage til at genoprette økonomisk for en skade.

Kapitel 8

Særlige støtteforanstaltninger

Beslutningskompetence

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om særlige støtteforanstaltninger, når det må anses at være af væsentlig betydning for et barns særlige behov for støtte.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal, inden der træffes afgørelse om særlige støtteforanstaltninger have afholdt samtale med barnet, jf. § 43, udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og udarbejdet en handleplan, jf. § 46. Kommunalbestyrelsen skal vælge de særlige støtteforanstaltninger, der bedst kan løse de problemer og de behov, der afdækkes gennem den socialfaglige undersøgelse. Handleplanen, der er udarbejdet i forbindelse med den socialfaglige undersøgelse, skal beskrive baggrunden for støtteforanstaltningen og dens formål.

Stk. 3. Hvis barnets behov for støtteforanstaltningen ikke kan afvente, at der gennemføres en socialfaglig undersøgelse og udarbejdes en handleplan, skal kommunalbestyrelsen iværksætte foreløbig støtte efter stk. 4 sideløbende med undersøgelsen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om at tilbyde en særlig støtteforanstaltning i form af:

- 1) praktisk, pædagogisk, psykologisk, socialfaglig eller anden støtte i hjemmet,
- 2) familiebehandling, misbrugsbehandling eller lignende behandling,
- 3) aflastningsophold i plejefamilie eller på døgninstitution,
- 4) anden støtteforanstaltning i dag-, aften- eller nattetimerne på et trygt værested for børn eller på en institution, som har til formål at yde støtte og læring til barnet, eller lignende,
- 5) plads på et særligt socialpædagogisk værested, eller
- 6) anden støtte, der har til formål at sikre barnets udvikling og trivsel.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen tillade, at der etableres andre typer af særlige støtteforanstaltninger end de i stk. 4 nævnte, herunder forsøgsordninger og særlige socialpædagogiske tilbud til børn og til unge i efterværn.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) særlige støtteforanstaltninger efter stk. 4, og
- 2) andre typer af særlige støtteforanstaltninger end de i stk. 4 nævnte, og godkendelse heraf, efter stk. 5.

§ 26. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde støtteforanstaltninger, jf. kapitel 7-9, til vordende forældre, hvis deres levevis kan bringe det ufødte barns trivsel, helbred eller udvikling i fare.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal under graviditeten træffe afgørelse om iværksættelse af støtteforanstaltning efter kapitel 7-9 efter fødslen, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at de vordende forældre ikke vil kunne opfylde det nyfødte barns behov.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal, inden der træffes afgørelse om støtteforanstaltning til vordende forældre, have udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og have udarbejdet en handleplan, jf. § 46. Kommunalbestyrelsen skal vælge den støtteforanstaltning, der bedst kan løse de problemer og de behov, der er afdækket gennem den socialfaglige undersøgelse. Handleplanen, der er udarbejdet i forbindelse med den socialfaglige undersøgelse, skal beskrive baggrunden for støtteforanstaltningen og dens formål. Handleplanen skal vedrøre både støtteforanstaltninger, som skal ydes før og efter fødslen.

Stk. 4. Indsatsen skal være helhedsorienteret og koordineret i samarbejde med relevante myndigheder, herunder særligt sundhedsmyndighederne.

Kapitel 9

Skærpede støtteforanstaltninger

Anbringelse med forældremyndighedsindehaverens samtykke

§ 27. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om at tilbyde anbringelse uden for hjemmet, når den socialfaglige undersøgelse efter § 45 viser, at anbringelse uden for hjemmet vil være af væsentlig betydning for at imødekomme barnets særlige behov for støtte.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1, medmindre der er blevet afholdt samtale med barnet, jf. § 43, der er udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og der foreligger en handleplan, jf. § 46.

Stk. 3. Hvis barnets behov for en anbringelse under hensyn til barnets bedste ikke kan afvente, at der gennemføres en socialfaglig undersøgelse og udarbejdes en handleplan, skal kommunalbestyrelsen iværksætte anbringelsen sideløbende med undersøgelsen.

Stk. 4. Forældremyndighedsindehaveren og andre familiemedlemmer kan tilbydes døgnophold på det anbringelsessted, hvor barnet er anbragt.

Anbringelse uden forældremyndighedsindehaverens samtykke

§ 28. Kommunalbestyrelsen skal, uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, træffe afgørelse om, at barnet skal anbringes uden for hjemmet, hvis der er en åbenbar risiko for, at barnets trivsel, sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af:

- 1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet,
- 2) fysisk eller psykisk vold, vanrøgt eller seksuelle overgreb,
- 3) misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller i barnets nærmiljø, eller
- 4) andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller i barnets nærmiljø.

Stk. 2. Der kan kun træffes afgørelse efter stk. 1, når kommunalbestyrelsen har en begrundet

formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan ikke træffe afgørelse efter stk. 1, medmindre der er udført en socialfaglig undersøgelse, jf. § 45, og der foreligger en handleplan, jf. § 46. Kommunalbestyrelsen skal endvidere have afholdt samtale med barnet, jf. § 43, og i den forbindelse have givet meddelelse til barnet og forældremyndighedsindehaveren om barnets ret til at få tilknyttet en børnebisidder, jf. § 44. Hvis forældremyndighedsindehaveren ikke har kendt adresse eller opholdssted, skal meddelelsen gives til den, der faktisk udøver omsorg for barnet.

Stk. 4. Hvis barnets øjeblikkelige behov for en anbringelse under hensyn til barnets bedste ikke kan afvente, at der gennemføres en socialfaglig undersøgelse og udarbejdes en handleplan, skal kommunalbestyrelsen iværksætte anbringelsen sideløbende med undersøgelsen.

§ 29. Kommunalbestyrelsen skal så vidt muligt inden 24 timer give meddelelse om afgørelsen om anbringelse uden samtykke uden for hjemmet efter § 28, til forældremyndighedsindehaveren, eller den der faktisk udøver omsorg for barnet. Meddelelsen skal indeholde en begrundet afgørelse for anbringelsen, samt vedlægges klagevejledning.

Stk. 2. Afgørelser om anbringelser uden for hjemmet, uanset om det er med eller uden samtykke, skal indberettes til Naalakkersuisut inden 8 dage efter, at afgørelsen er truffet.

Kapitel 10

Anbringelsessteder

Beslutningskompetence

§ 30. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om anbringelsessted ud fra en vurdering af barnets behov og på baggrund af den socialfaglige undersøgelse, jf. § 45. Valget af anbringelsessted skal understøtte de i handleplanen nævnte formål med anbringelsen og skal sikre sammenhæng i barnets anbringelsesforløb.

Stk. 2. Anbringelsessted for et barn kan være:

- 1) en kommunalt arrangeret plejefamilie, jf. § 37,
- 2) en døgninstitution, jf. § 33,
- 3) en sikret afdeling på døgninstitution, jf. § 36, eller
- 4) eget værelse, lejlighed, bofællesskab, efterskole eller lignende.

Stk. 3. Anbringes et barn under 3 år, kan barnet ikke flyttes til et andet anbringelsessted, før barnet er fyldt 3 år, medmindre særlige grunde taler herfor.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for anbringelse, herunder vedrørende:

- 1) visitation,
- 2) anbringelsens varighed,
- 3) ændring af anbringelsessted,
- 4) videreførelse og ophør af anbringelse, og
- 5) søskendeanbringelser.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte nærmere regler om tilbud og forbud under anbringelsen, herunder regler for:

- 1) besøg og kontakt med barnet under anbringelsen, og

2) særlige hensyn under anbringelsen.

§ 31. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at børn anbringes i Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis barnets behov ikke kan imødekommes i Grønland, og alle muligheder for passende anbringelse i Grønland er udtømte, kan der undtagelsesvis med forudgående godkendelse fra Naalakkersuisut ske anbringelse uden for Grønland.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for anbringelser uden for Grønland.

§ 32. Et barn, eller en ung i efterværn, der er anbragt uden for hjemmet uden for hjemstedet, har ret til 2 årlige besøgsrejser til hjemmet.

Stk. 2. Besøgsrejsen kan, hvis det er til barnets bedste, alternativt ydes til en af forældremyndighedsindehaverne eller en anden nærtstående således, at denne besøger barnet eller den unge i efterværn på anbringelsesstedet. Udgifter i forbindelse med indkvartering afholdes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Et barn, eller en ung i efterværn, som er på efterskoleophold uden for hjemmet uden for hjemstedet, har ret til 1 besøgsrejse til hjemmet i løbet af efterskoleåret. Besøgsrejsen kan alternativt ydes efter stk. 2.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for besøgsrejser, herunder om afholdelse af udgifter.

Døgninstitutioner

§ 33. Naalakkersuisut skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på døgninstitutioner, herunder på sikrede afdelinger på døgninstitutioner.

Stk. 2. Døgninstitutioner kan oprettes og drives af Naalakkersuisut, af en eller flere kommunalbestyrelser i forening eller af en selvejende institution.

Stk. 3. Sikrede afdelinger på døgninstitutioner kan oprettes og drives af Naalakkersuisut, eller af en eller flere kommunalbestyrelser i forening.

Stk. 4. Alle døgninstitutioner, jf. stk. 2, skal afgive en årsberetning til Naalakkersuisut. Naalakkersuisut skal på hver forårssamling omdele en samlet årsberetning til Inatsisartut.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, at en døgninstitution i samarbejde med kommunalbestyrelsen kan udføre andre socialfaglige opgaver.

§ 34. Døgninstitutioner, jf. § 33, stk. 2, herunder sikrede afdelinger på døgninstitutioner, jf. § 33, stk. 3, skal være godkendt af Naalakkersuisut. Endvidere skal der være indgået en gyldig driftsaftale med Naalakkersuisut.

Stk. 2. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for døgninstitutioner, herunder for sikrede afdelinger på døgninstitutioner, samt visitation til døgninstitutioner og klageadgang.

Stk. 3. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for godkendelse af døgninstitutioner, herunder for sikrede afdelinger på døgninstitutioner, samt indhentelse af straffeattest og børneattest på samtlige personer i personale og ledelse på døgninstitutionen.

§ 35. Døgninstitutioner, herunder sikrede afdelinger på døgninstitutioner, er forpligtede til at modtage børn, der ønskes anbragt i døgninstitutionen, såfremt døgninstitutionen har ledige pladser, og

anbringelsen er i overensstemmelse med døgninstitutionens formål og målgruppe. Bestemmelsen finder tillige anvendelse på anbringelser mv. jf. § 36.

Stk. 2. Ved uenighed mellem kommunalbestyrelsen og døgninstitutionen om, hvorvidt betingelserne i stk. 1 er opfyldt, skal spørgsmålet forelægges Naalakkersuisut til afgørelse.

Stk. 3. En afgørelse fra Naalakkersuisut, jf. stk. 2, kan ikke påklages og skal følges straks.

§ 36. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at et barn der er anbragt efter §§ 27 eller 28 skal anbringes på en sikret afdeling af en døgninstitution. På en sikret afdeling er det tilladt at have ydre døre og vinduer konstant aflåst. Der kan alene træffes afgørelse om anbringelse på en sikret afdeling af en døgninstitution, når:

- 1) barnet er mellem 12 år og 15 år,
- 2) har begået en grov lovovertrædelse, og
- 3) hensynet til barnets eller andres sikkerhed gør anbringelse på en sikret afdeling af en døgninstitution absolut påkrævet.

Stk. 2. En sikret afdeling af en døgninstitution kan endvidere anvendes for børn mellem 15 år og 18 år i følgende situationer:

- 1) Barnet er anholdt, og anholdelsen er opretholdt med rettens afgørelse om ophold i et egnet hjem eller institution efter retsplejelovens § 358, jf. § 361, stk. 2, nr. 3.
- 2) Barnet er tilbageholdt, og retten har truffet afgørelse om ophold i et egnet hjem eller institution, jf. retsplejelovens § 359, jf. § 361, stk. 2, nr. 3.
- 3) Barnet er idømt dom til anstalt og tilsyn efter kriminallovens kapitel 30, dom til anbringelse i anstalt efter kriminallovens kapitel 31, eller dom til særlige støtteforanstaltninger overfor unge kriminelle efter kriminallovens kapitel 32.<

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor barnet var bosiddende ved anholdelsen henholdsvis tilbageholdelsen, skal i tilfælde omfattet af stk. 2, nr. 1 og nr. 2, hurtigst muligt, dog senest inden for 72 timer, fremskaffe et tilbageholdssurrogat, der af politiet vurderes sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om anbringelse på en sikret afdeling i de i stk. 2, nr. 3, nævnte tilfælde. Kommunalbestyrelsen træffer i disse tilfælde endvidere afgørelse om anbringelsens længde og eventuelle vilkår, jf. Kriminallovens § 153. Det er kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor barnet var bosiddende ved anholdelsen henholdsvis tilbageholdelsen, der skal betragtes som kompetent.

Plejefamilier

§ 37. Børn kan være anbragt efter §§ 27 eller 28 i en kommunalt arrangeret plejefamilie, herunder både professionel og almindelig plejefamilie.

Stk. 2. Plejefamilier i henhold til stk. 1 skal have en skriftlig plejefamilietilladelse udstedt af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori plejefamilien er bosiddende, og plejefamilien er underlagt denne kommunes tilsyn efter § 8, stk. 3.

Stk. 3. Den anbringende kommunalbestyrelse, som er ansvarlig for barnets anbringelse i en plejefamilie, kan efter begæring af plejeforældrene eller barnet, træffe afgørelse om, at barnet ikke må

flyttes fra plejefamilien til et andet anbringelsessted, såfremt barnets fortsatte anbringelse i plejefamilien må antages at være til barnets bedste, jf. § 2. Afgørelse kan endvidere træffes om, at barnet ikke må hjemgives til forældremyndighedsindehaveren, såfremt barnets fortsatte anbringelse i plejefamilien må antages at være til barnets bedste, jf. § 2.

Stk. 4. Reglerne i stk. 2-3 gælder ikke i de tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, og barnet er i plejefamilie hos den anden af forældrene.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen skal tilbagekalde plejefamilietilladelsen, når betingelserne for plejefamilietilladelsen ikke længere er til stede.

Stk. 6. Udover plejefamilietilladelse, skal den anbringende kommunalbestyrelse til plejefamilien udstede plejetilladelse for hvert enkelt anbragt barn. Dette skal ske forud for kommunalt arrangeret anbringelse i plejefamilien, og kommunalbestyrelsen skal have taget stilling til, hvor støttekrævende det barn, som ønskes anbragt er, og det antal plejebørn plejefamilien derfor kan drage omsorg for.

Stk. 7. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om plejefamilier, herunder:

- 1) krav til plejefamilier,
- 2) rusmiddeltest,
- 3) plejefamiliens arbejdsvilkår, herunder økonomiske vilkår som løn/vederlag mv.
- 4) betingelser for kommunalbestyrelsens udstedelse og tilbagekaldelse af plejefamilietilladelse, herunder indhentelse af børneattest og straffeattest for alle personer over 15 år tilhørende plejefamiliens husstand,
- 5) hvilke oplysninger som skal være indhentet af kommunalbestyrelsen før udstedelse af plejefamilietilladelse,
- 6) hvilke oplysninger som skal fremgå af plejefamilietilladelsen,
- 7) eventuelle særlige regler for plejefamilieforhold etableret med adoption for øje, og
- 8) netværksanbringelser.

§ 38. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at kommunalt arrangerede plejefamilier er sat grundigt ind i plejeopgaven for hvert enkelt barn forud for anbringelsen. Kommunalt arrangerede plejefamilier skal have udleveret et eksemplar af den handleplan, jf. § 46, der er grundlaget for anbringelsen af barnet.

§ 39. Hvis en forældremyndighedsindehaver lader et barn bo hos en anden end forældremyndighedsindehaveren, er der tale om en privat arrangeret plejefamilie uden ret til vederlag.

Stk. 2. En privat arrangeret plejefamilie må ikke modtage et barn til døgnophold i mere end 3 måneder inden for en periode på 12 sammenhængende måneder uden en plejetilladelse for hvert enkelt barn fra kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor plejefamilien bor.

Stk. 3. Plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter undersøgelse af plejefamilien må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal som en del af sit generelle tilsyn med børn i kommunen, jf. § 8, stk. 1, også føre tilsyn med børn i privat arrangeret plejefamilie som har plejetilladelse.

Stk. 5. Biologiske forældre, der ikke er forældremyndighedsindehavere, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for:

- 1) betingelser for kommunalbestyrelsens udstedelse og tilbagekaldelse af plejetilladelse, herunder indhentelse af børneattest og straffeattest for alle personer over 15 år tilhørende plejefamiliens

husstand,

2) hvilke oplysninger som skal være indhentet af kommunalbestyrelsen før udstedelse af plejetilladelse, og

3) hvilke oplysninger som skal fremgå af plejetilladelsen.

Kapitel 11

Ophør af støtteforanstaltninger og efterværn

Ophør af støtteforanstaltninger

§ 40. Støtteforanstaltninger, særlige støtteforanstaltninger og skærpede støtteforanstaltninger, jf. bestemmelserne i kapitlerne 7-9, samt enhver form for efterværn, skal ophøre, når målene med dem er nået, eller når støtteforanstaltningerne ikke længere understøtter formålet med støtten.

Stk. 2. Støtteforanstaltninger efter denne Inatsisartutlov ophører i øvrigt, når barnet fylder 18 år, medmindre kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om iværksættelse af efterværn, jf. § 42.

§ 41. Inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om ophør af anbringelse udenfor hjemmet, skal kommunalbestyrelsen sikre, at:

- 1) forældremyndighedsindehaveren, eventuelt med støtteforanstaltninger efter denne Inatsisartutlov, er i stand til at opfylde barnets behov,
- 2) der er afholdt samtale med barnet, jf. § 43,
- 3) der er indhentet skriftlig udtalelse fra anbringelsesstedet,
- 4) barnet og forældrene er velforberedt på hjemgivelsen, og
- 5) der er udarbejdet en handleplan efter § 46 for hjemgivelsen og forberedt eventuel støtte til barnet, forældremyndighedsindehaveren og eventuelt barnets netværk for perioden umiddelbart før og efter hjemgivelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for, at der indhentes en skriftlig udtalelse fra anbringelsesstedet, jf. stk. 1, nr. 3, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse vedrørende ophør af anbringelse. I de tilfælde, hvor anbringelsesstedet afgiver en udtalelse, der anbefaler, at barnet forbliver på anbringelsesstedet, skal kommunalbestyrelsen orientere sekretariatet for Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg. Sekretariatet for Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg kan beslutte, om sagen skal forelægges for Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg, jf. § 53, til dets udtalelse.

Stk. 3. Hjemgivelse kan ikke ske før barnet, forældremyndighedsindehaveren og anbringelsesstedet har været varslet minimum 12 uger i forvejen, medmindre hensynet til barnet eller andre væsentlige hensyn gør det nødvendigt at fravige denne varslingsfrist.

Stk. 4. Ved anbringelser udenfor Grønland skal kommunalbestyrelsen så vidt muligt indhente en skriftlig redegørelse fra den udenlandske opholdskommune, inden der kan træffes afgørelse om ophør af anbringelse.

Efterværn til unge i alderen 18 år til og med 23 år

§ 42. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal tilbydes efterværn til unge i alderen 18 år til og med 23 år, som på det tidspunkt hvor de fylder 18 år, modtager en

støtteforanstaltning efter kapitel 7-9.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde efterværn, hvis det må anses for at være af væsentlig betydning for den unges trivsel, helbred og udvikling.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at efterværn kan tilbydes, eller kan tilbydes genetableret, til unge i alderen 18 år til og med 23 år, hvis:

- 1) den unge fortryder tidligere at have afvist tilbudt efterværn, og behovet fortsat er til stede,
- 2) den unges situation ændrer sig, så der senere opstår et behov for efterværn, eller
- 3) efterværn er ophørt, jf. § 40, og behovet herfor opstår igen.

Stk. 4. Efterværn kan bestå af:

- 1) en støtte- og kontaktperson efter § 22,
- 2) de i kapitel 7-9 nævnte støtteforanstaltninger, eller
- 3) andre former for relevant støtte efter denne Inatsisartutlov, der har til formål at bidrage til en god overgang til en selvstændig tilværelse for den unge.

Stk. 5. Hvis den unge har været anbragt uden for hjemmet efter §§ 27 eller 28, kan efterværn også bestå i fortsat døgnophold på det hidtidige eller et andet mere egnet anbringelsessted.

Stk. 6. Senest 6 måneder før barnet fylder 18 år, skal kommunalbestyrelsen kontakte barnet med henblik på at vurdere, om der skal tilbydes efterværn.

Stk. 7. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for efterværn, herunder efterværnets omfang, varighed og karakter.

Kapitel 12

Sagsbehandlingsregler

Børnesamtale

§ 43. Inden der træffes afgørelse om støtteforanstaltninger til et barn, jf. bestemmelserne i kapitlerne 8-9, samt om ophør af støtteforanstaltninger, jf. bestemmelserne i kapitel 11, skal der afholdes en samtale med barnet.

Stk. 2. Samtalen kan finde sted uden forældremyndighedsindehaverens samtykke eller tilstedeværelse, når hensynet til barnet taler herfor.

Stk. 3. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalens gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt på anden måde.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for sagsbehandling af børnesager, herunder om:

- 1) samtale med barnet,
- 2) udveksling af oplysninger mellem myndigheder i børnesager, og
- 3) andre sagsbehandlingsrelevante forhold.

Børnebisidder

§ 44. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde et barn at blive støttet af en børnebisidder i forbindelse med kommunalbestyrelsens behandling af en sag om iværksættelse af støtteforanstaltninger til barnet.

Børnebisidderen skal bidrage til at sikre barnets rettigheder under sagens behandling, og at barnet bliver hørt. En børnebisidder skal have særlig faglig indsigt i børns forhold eller have gennemført et børnebisidderkursus. Udpegning af en børnebisidder kræver ikke samtykke fra forældremyndighedsindehaveren.

Stk. 2. Børn, som anbringes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke udenfor hjemmet, jf. § 28, skal have tilknyttet en børnebisidder.

Stk. 3. Børn, som påtænkes anbragt, eller som allerede er anbragt, på sikrede afdelinger på døgninstitutioner, skal have tilknyttet en børnebisidder.

Stk. 4. Børnebisidderen tilpligtes at give samtykke til indhentelse af børneattest og straffeattest i forbindelse med tiltrædelse af hvervet, samt hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om udpegning, honorering, indhentelse af børne- og straffeattest, samt hvilke kvalifikations- og kompetencekrav der skal stilles til en børnebisidder, jf. stk. 1. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte nærmere regler for, hvordan støtten skal udføres samt nærmere regler om krav til tilsyn.

Socialfaglig undersøgelse

§ 45. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en socialfaglig undersøgelse af et barns forhold, hvis det må antages, at et barn har behov for særlig støtte. Den socialfaglige undersøgelse skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med barnets forældre eller andre omsorgsgivere og med barnet. Undersøgelsen skal gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader, og må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med udarbejdelsen af en socialfaglig undersøgelse vurdere følgende, medmindre konkrete forhold omkring barnet betyder, at et eller flere forhold ikke er relevante:

- 1) Barnets adfærd, trivsel og udvikling.
- 2) Barnets familieforhold, herunder familien og netværkets sammensætning.
- 3) Barnets daginstitution- eller skoleforhold.
- 4) Barnets sundhedsforhold.
- 5) Barnets fritidsforhold og venskaber.
- 6) Andre relevante forhold.

Stk. 3. Den socialfaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet skriftlig handleplan, jf. § 46, der beskriver, hvilken støtte der skal iværksættes. Såfremt det vurderes, at barnet bør anbringes uden for hjemmet jf. § 28, skal det Tværfaglige Samarbejdsudvalg komme med en skriftlig tilkendegivelse til vurderingen, med mindre særlige forhold gør sig gældende, inden sagen afgøres af kommunalbestyrelsen.

Stk. 4. Hvis der er iværksat foreløbig støtte, skal kommunalbestyrelsen i forbindelse med afslutningen af den socialfaglige undersøgelse tage stilling til, om den foreløbige støtte skal videreføres eller ophøre. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, hvordan barnet og forældremyndighedsindehaveren forholder sig til støtten.

Stk. 5. Hvis barnet modtager støtte efter anden lovgivning, herunder efter lovgivningen om hjælp til personer med handicap, skal kommunalbestyrelsen inddrage dette forhold i den socialfaglige undersøgelse, og der skal som led i den socialfaglige undersøgelse foretages en helhedsvurdering af

barnets behov for støtte, herunder behov for støtte der er begrundet i barnets handicap. Eventuel støtte efter anden lovgivning, begrænser således ikke barnets rettigheder til støtte efter denne Inatsisartutlov.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal på baggrund af den socialfaglige undersøgelse træffe afgørelse om, hvorvidt der er grundlag for at iværksætte støtte.

Stk. 7. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for den socialfaglige undersøgelse, herunder for undersøgelsens udførelse, form og indhold samt tidsmæssige krav til processen og færdiggørelsen af den socialfaglige undersøgelse.

Handleplaner

§ 46. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en skriftlig handleplan for barnet:

- 1) i forbindelse med den socialfaglige undersøgelse, jf. § 45,
- 2) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af støtteforanstaltninger, jf. §§ 21 og 25, og om anbringelse, jf. §§ 27 eller 28,
- 3) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af støtteforanstaltninger til vordende forældre, jf. § 26,
- 4) inden der træffes afgørelse om ophør af støtteforanstaltninger, jf. §§ 21 og 25, samt efterværn, jf. § 40, og
- 5) inden der træffes afgørelse om iværksættelse af efterværn, jf. § 42.

Stk. 2. Handleplanen skal:

- 1) være individuel og angive formålet med støtteforanstaltningen,
- 2) tage udgangspunkt i resultaterne af den socialfaglige undersøgelse, jf. § 45,
- 3) indeholde konkrete mål i forhold til barnets trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtteforanstaltningen, i forhold til de problemer der er afdækket i den socialfaglige undersøgelse, og
- 4) angive indsatsens forventede varighed, særlige forhold vedrørende barnet, herunder behandling, uddannelse mv., samt hvordan indsatsen løbende evalueres af kommunalbestyrelsen, og hvornår handleplanen senest skal revideres.

Stk. 3. Hvis barnet modtager støtte efter anden lovgivning, herunder efter lovgivningen om hjælp til personer med handicap, skal kommunalbestyrelsen inddrage dette forhold i handleplanen.

Stk. 4. Ved anbringelse udenfor hjemmet efter §§ 27 eller 28 skal handleplanen endvidere angive formålet med anbringelsen, og de mål, der forventes opnået under anbringelsen. Handleplanen skal:

- 1) angive, hvilke former for støtte der selvstændigt forventes iværksat af kommunalbestyrelsen til styrkelse af omsorgsmiljøet i barnets hjem, i perioden hvor barnet opholder sig uden for hjemmet, og i perioden efter at barnet er vendt hjem, og
- 2) beskrive hvorledes barnet sikres regelmæssig personlig forbindelse eller kontakt med forældre eller nære omsorgspersoner, medmindre dette vurderes at stride mod hvad der er bedst for barnet.

Stk. 5. Ved anbringelse uden for hjemmet skal kommunalbestyrelsen sørge for, at relevante dele af handleplanen udleveres til anbringelsesstedet.

Stk. 6. Handleplanen skal så vidt muligt udarbejdes i dialog og samarbejde med forældremyndighedsindehaveren eller andre omsorgsgivere og barnet.

Stk. 7. Barnet, som handleplanen vedrører, og forældremyndighedsindehaveren eller andre omsorgsgivere skal orienteres om handleplanen.

Stk. 8. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om form og indhold for handleplaner, samt videregivelse heraf til anbringelsessteder.

§ 47. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at handleplanen revideres mindst 1 gang årligt.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal snarest og uanset bestemmelsen i stk. 1, revidere handleplanen, hvis der indtræffer ændringer i barnets forhold, der er relevante for handleplanen.

Behandlingsplaner

§ 48. Døgninstitutionerne skal, med udgangspunkt i handleplanen for det anbragte barn, udarbejde en behandlingsplan mindst 1 gang årligt. Behandlingsplanen skal med udgangspunkt i handleplanens formål og målsætning med anbringelsen beskrive det pædagogiske og terapeutiske arbejde, der skal sikre opnåelse af handleplanens krav.

Stk. 2. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om form og indhold af behandlingsplan for børn, der er anbragt på en døgninstitution.

Statusrapporter

§ 49. Døgninstitutioner skal til brug for kommunalbestyrelsens personrettede tilsyn efter § 8, stk. 2, orientere kommunalbestyrelsen om barnets udvikling under anbringelsen på døgninstitution. Døgninstitutionen skal informere kommunalbestyrelsen, så snart der er sket eller forventes at ske væsentlige ændringer i barnets sundheds- eller socialforhold.

Stk. 2. Døgninstitutionen skal udarbejde en statusrapport og sende denne til kommunalbestyrelsen senest 3 måneder efter anbringelsen på døgninstitution og herefter to gange årligt. Statusrapporten skal indeholde oplysninger om barnets trivsel og udvikling i relationen til barnets handleplan og behandlingsplan.

Stk. 3. Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om form og indhold af statusrapporten for børn, der er anbragt på en døgninstitution.

Samtykke

§ 50. Kommunalbestyrelsen skal indhente skriftligt samtykke fra de vordende forældre eller forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis dette er fyldt 15 år, inden der træffes afgørelse om støtteforanstaltninger, jf. § 21, særlige støtteforanstaltninger, jf. § 25, eller skærpede støtteforanstaltninger, jf. § 27, jf. dog stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal indhente skriftligt samtykke fra barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse om efterværn, jf. § 42.

Stk. 2. Kravet om samtykke i stk. 1, 1. punktum, kan fraviges, hvis iværksættelse af støtteforanstaltningen vurderes at være af væsentlig betydning for barnets sundhed, udvikling og trivsel, og formålet med støtteforanstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke.

Stk. 3. Afgørelser, jf. § 6, kræver ikke samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller barnet.

Udveksling af oplysninger i det tidlige eller forebyggende arbejde

§ 51. Skole, skolefritidsordning, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn, kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en eventuel sag, jf. kapitel 7-9 og § 42 om et konkret barn kan ske én gang ved et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger mellem de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1 ved et opfølgende møde.

Stk. 3. Selvejende eller private institutioner, private klinikker eller friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan indbyrdes og med de myndigheder og institutioner, der er nævnt i stk. 1, udveksle oplysninger i samme omfang som nævnt i stk. 1.

Stk. 4. De myndigheder og institutioner, der efter stk. 1-3 kan videregive oplysninger, er ikke forpligtede hertil.

Videregivelse af oplysninger til politi og anklagemyndighed

§ 52. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan videregive oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns personlige og familiemæssige omstændigheder til politi og anklagemyndighed, hvis videregivelsen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn.

Kapitel 13

Foreninger

§ 53. Naalakkersuisut kan anerkende foreninger til på nærmere fastsatte vilkår at samarbejde med socialvæsenet om at udøve bestemte aktiviteter inden for børneområdet.

Kapitel 14

Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg

§ 54. Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg består af 6 medlemmer, som alle skal have et særligt kendskab til børns behov og udvikling. Udvalget skal være sammensat af:

- 1) 1 jurist,
- 2) 1 psykolog,
- 3) 1 socialrådgiver,
- 4) 1 socialpædagog,
- 5) 1 lærer, og
- 6) 1 sundhedsplejerske.

Stk. 2. Naalakkersuisut nedsætter udvalget for en valgperiode på 4 år.

Stk. 3. Udvalgets opgave er at afgive udtalelser i sager om hjemgivelse af et barn fra et

anbringelsessted, jf. § 41, stk. 2, 2. punktum.

Stk. 4. Naalakkersuisut varetager sekretariatet for udvalget.

Stk. 5. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om udvalgets arbejdsgang, forretningsorden, samt for udvalgets indhentelse af eventuelle ekspertudtalelser.

§ 55. Indbringer sekretariatet en sag for Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg til dets udtalelse, jf. § 41, stk. 2, 2. punktum, skal kommunalbestyrelsen afvente modtagelsen af udvalgets udtalelse, før der træffes endelig afgørelse om hjemgivelse af barnet fra anbringelsesstedet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen og anbringelsesstedet skal på sekretariatet for udvalgets anmodning sikre, at udvalget modtager de nødvendige oplysninger i sagen, som kan omfatte:

- 1) Sagsakter om barnet.
- 2) Kommunalbestyrelsens indstilling om hjemgivelse.
- 3) Tidligere handleplaner, samt eventuelle behandlingsplaner og statusrapporter.
- 4) Den nye handleplan for hjemgivelsen.
- 5) Udtalelse fra Det Tværfaglige Samarbejdsudvalg.
- 6) Eventuelle udtalelser fra daginstitution, skole eller lignende.
- 7) Eventuelle udtalelser fra psykolog, læge eller lignende.
- 8) Anbringelsesstedets begrundelse for, at barnet ikke skal hjemgives.
- 9) En beskrivelse af forholdene hos forældremyndighedsindehaveren, hvortil barnet ønskes hjemgivet.
- 10) Samtykkeerklæringer og eventuel tilbagetrækning af samtykke.
- 11) Alle andre relevante oplysninger om barnet, som udvalget ønsker at modtage.

Stk. 3. På tidspunktet hvor sagen er fuldt oplyst, og alt materiale foreligger på begge sprog er der en 4 ugers frist for afgivelse af Det Centrale Børnesagkyndige Udvalgs udtalelse i sagen. Overskrides tidsfristen med mere end 7 dage fremsender sekretariatet for Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg en orienteringsskrivelse til kommunalbestyrelsen og anbringelsesstedet med oplysning om ny forventet sagsbehandlingstid.

Kapitel 15

Finansiering og regulering af takster

Finansiering

§ 56. Udgifter til støtte til børn i henhold til denne Inatsisartutlov afholdes af kommunerne.

Stk. 2. Udgifter til støtte til unge i efterværn i henhold til denne Inatsisartutlov afholdes af kommunerne.

Stk. 3. Udgifter til Det Centrale Børnesagkyndige Udvalg afholdes af Naalakkersuisut.

Stk. 4. Driften af døgninstitutionerne finansieres gennem kommunal takstbetaling, jf. § 57.

Stk. 5. Naalakkersuisut, kommunerne og de selvejende institutioner afholder hver især de udgifter, der er forbundet med oprettelsen og driften af egne døgninstitutioner i henhold til denne Inatsisartutlov.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan efter aftale med andre landes forvaltningsmyndigheder fastsætte nærmere regler om handlepligt og refusion i forbindelse med udgifter til støtte iværksat efter denne Inatsisartutlov, når et barn, eller en ung i efterværn, på de grønlandske myndigheders

støtteforanstaltning er anbragt uden for Grønland.

§ 57. For børn anbragt i døgninstitutioner, jf. § 30, stk. 2, nr. 2 og nr. 3, beregnes kommunens takstbetaling med et beløb pr. anbringelsesdøgn.

Stk. 2. Døgninstitutioner skal udbetale lomme- og tøjpenge til børn, og unge i efterværn, der er anbragt på døgninstitutioner.

Stk. 3. Beløbet for lomme- og tøjpenge er indeholdt i kommunernes takstbetaling, jf. stk. 1.

Stk. 4. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1 nævnte takstbetaling, herunder bestemmelser om, hvilke udgifter der indgår i kommunernes betaling.

Stk. 5. Naalakkersuisut har ret til at føre økonomisk tilsyn med alle døgninstitutioner, der modtager kommunal takstbetaling.

Stk. 6. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om lomme- og tøjpenge i henhold til stk. 2, herunder om udbetaling, beløbets størrelse, og om regulering af lommepenge som led i det pædagogiske arbejde på døgninstitutionen.

§ 58. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om rammerne for og betaling af anbringelsessteder, jf. § 30, stk. 2, nr. 4.

Regulering af takster

§ 59. Takster hjemlet i medfør af denne Inatsisartutlov reguleres 1 gang årligt. Takstfastsættelsen offentliggøres af Naalakkersuisut hvert år opgjort per den 1. januar.

Kapitel 16

Klageadgang

§ 60. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne Inatsisartutlov kan påklages til Det Sociale Ankenævn efter bestemmelserne i Landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation.

Stk. 2. Børn er klageberettigede i deres egne sager, jf. stk. 1, i forhold til afgørelser truffet efter bestemmelserne i denne Inatsisartutlov.

Stk. 3. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om barnets klageret.

Kapitel 17

Sanktionsbestemmelser

§ 61. Naalakkersuisut kan pålægge kommunalbestyrelsen tvangsbøder, herunder dagbøder, såfremt der påvises grov eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i overholdelsen af kommunalbestyrelsens myndighedsforpligtelser i henhold til bestemmelserne i denne Inatsisartutlov.

Stk. 2. Tvangsbøder udstedt med hjemmel i denne Inatsisartutlov tilfalder Landskassen.

Kapitel 18

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 62. Denne Inatsisartutlov træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Samtidig ophæves Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge.

Stk. 3. Administrative forskrifter fastsat med hjemmel i den i stk. 2 nævnte Landstingsforordning forbliver i kraft, indtil de afløses eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre Inatsisartutlove.

Grønlands Selvstyre, den 26. juni 2017

Kim Kielsen